
Drakar

Autor:

Data de publicació: 02-03-2024

Un drakkar (també anomenat lǫngskip; en espanyol, «barco largo») és una embarcació de casc trincat que data del període comprès entre els anys 700 i 1000. Va ser utilitzat pels escandinaus i vikings en les seves incursions guerreres tant costaneres com de l'interior. Van ser el major exponent del poder militar dels escandinaus, que els consideraven com la seva més valuosa relíquia. A les illes Lofoten (Noruega), alguns vaixells de pesca encara continuen fabricant-se seguint les mateixes tècniques.

Drakkar

Tipus

drakkar

[editar dades a Wikidata]

Un drakkar (també anomenat lǫngskip; en espanyol, «barco largo») és una embarcació de casc trincat que data del període comprès entre els anys 700 i 1000. Va ser utilitzat pels escandinaus i vikings en les seves incursions guerreres tant costaneres com de l'interior. Van ser el major exponent del poder militar dels escandinaus, que els consideraven com la seva més valuosa relíquia. A les illes Lofoten (Noruega), alguns vaixells de pesca encara continuen fabricant-se seguint les mateixes tècniques.

Índex

Origen del nom

La paraula drakkar és una transformació francesa (Augustin Jal 1840) d'un modern terme suec en plural drakar «dragons», l'antic terme islandès dreki va ser usat per designar el drac. A les embarcacions conegudes com a drakkar se les ha anomenat així a causa que sovint el mascaró de proa consistia en la representació del cap d'aquestes bèsties fabuloses. Es va anomenar per tant drakkar aquestes embarcacions per metonímia d'una de les parts que les constituïen. En els antics escrits islandesos se cita que les lleis paganes prohibien l'ús d'aquests caps quan sortien a la mar, però que, si es feia la peça, havia de ser desmuntable, de manera que es tregués en acostar-se a la costa de nou per evitar que els landvættir (esperits protectors de la terra) es veiessin intimidats.¹

«Drac», en singular, era dreki; en plural, drekar, de manera que drakkar és deformació del que significava «dracs»,

«mascarons», o bé «barcos».2?

Descripció

Drakkar segons el tapís de Bayeux. La imatge correspon al regnat de Guillermo el Conqueridor i la seva campanya de conquesta d'Anglaterra. S'observen algunes diferències amb els drakkar originals, la més important són els escuts ovalats a l'interior de la nau, en lloc dels clàssics rodons penjats a l'exterior.

Les principals fonts d'informació disponibles sobre navegació vikinga procedeixen de les cròniques contemporànies i sagues nòrdiques: unes històriques, còdexs de lleis o textos morals (Íslendingabók, Landnámabók, Grágás i Konungs skuggsjá); sagues (saga Grœnlandinga i saga Orkneyinga); o poesia escàldica (Haferðingadrápa) que ofereixen en el seu conjunt una rica font de detalls sobre diferents tipus de naus, noms, construcció, naufragis, estacions apropiades per navegar, marineria, tècniques de navegació i condicions climàtiques a l'Atlàntic Nord. El problema que uneix totes aquestes obres és que relaten conceptes dels segles IX a l'XI i van ser escrits cap al segle XIII, quan la línia de ficció i realitat era pràcticament inexistent.³

Els drakkars eren embarcacions llargues, estretes, livianes i amb poc calat, amb remos en gairebé tota la longitud del casc. Versions posteriors incloïen un únic pal amb una vela rectangular que facilitava la feina dels remers, especialment durant les llargues travessies. En combat, la variabilitat del vent i la rudimentària vela convertien els remers en el principal mitjà de propulsió de la nau.

Gairebé tots els drakkars eren construïts sense utilitzar quadros. Utilitzaven el mètode de casc trincat, superposant planxes de fusta unes a les altres i per tancar les juntes d'unió entre les planxes s'utilitzava musc impregnat amb brea. El reduït pes del drakkar i el seu poc calat feien possible que navegues per aigües de només un metre de profunditat, cosa que possibilitava un ràpid desembarcament i fins i tot el transportar l'embarcació per terra.

En su origen estas embarcaciones no tenían quilla, la que no se impuso hasta el siglo VII para ofrecer mayor estabilidad durante la navegación. También inventaron un ingenioso timón que estaba fijado a estribor.⁴

Construcció

Una réplica moderna de un barco vikingo. Esta drakkar es del tipo snekkja.

Eran de madera, las mejores pistas sobre las técnicas de construcción de los drakkars provienen de los barcos fúnebres. En la sociedad vikinga era común que los reyes fuesen incinerados junto con su drakkar y sus más valiosas posesiones. El barco funerario de Oseberg en Noruega y el drakkar anglosajón de Sutton Hoo en Inglaterra son buenos ejemplos.

Maqueta de un Drakkar expuesta en el Museo del Mar de Galicia en Vigo (España).

Los drakkars eran extraordinariamente estrechos en relación con su longitud, sobre todo si los comparamos con los estándares actuales. El mayor drakkar descubierto (en el puerto de Roskilde) tiene 35 m de eslora, y el encontrado en el puerto de Hedeby tiene la mayor relación longitud/anchura: 11,4 a 1. Sin embargo, embarcaciones más recientes, optimizadas para la navegación, tenían ratios más bajos, a menudo de 1 a 7 o incluso de 1 a 5.

En contraste, los barcos escandinavos dedicados al comercio, llamados knarrs, tenían mayor calado y eran más anchos para acomodar la carga; para navegar dependían mucho más de las velas. Es posible establecer una relación similar entre las galeras mediterráneas y los barcos mercantes, más redondeados.

Más tarde se empezaron a utilizar velas rectangulares hechas de lana y reforzadas con cuero. Los drakkars eran muy rápidos y veloces, alcanzando velocidades de 14 nudos. Eran naves con una excelente navegabilidad, pero, al ser esencialmente embarcaciones abiertas, no eran muy habitables. Sin embargo, esto no impidió a los primeros exploradores escandinavos descubrir y asentarse en Islandia, Groenlandia e incluso llegar hasta Terranova (Vinland).

Tipos de barcos

Réplica de drakkar navegando en aguas de Estocolmo.

Los drakkars pueden clasificarse en varios tipos en función del tamaño, de los detalles constructivos y de su prestigio/categoría.

Snekkar (snekkja)

Artículo principal: Snekke

El snekke era el barco de guerra por excelencia. Un snekke típico podía tener unos 17 m de eslora, una manga de 2,5 m y un calado de solo 0,5 m. Su tripulación se compondría de unos 25 hombres.

El snekke continuó evolucionando tras el fin de la época vikinga. Los últimos snekkar noruegos eran más grandes y pesados que los barcos de la época vikinga.

Langskip

Eran barcos de prestigio, tan grandes como les permitía su quilla. Sus dimensiones eran variadas y no fue un tipo de barco demasiado frecuente. El Vikingeskibsmuseet tiene un barco dragón de 30 m de eslora, 3,9 m de manga y 0,9 m de puntal. Llevaría entre 61 y 121 hombres, según si utilizaba uno o dos por cada remo.

Knarr

Article principal: Knarr

El knarr era la versió comercial del drakkar, especialment construït per a tota mena de càrrega inclòs tropes si era necessari, bestiar i comerç de thralls (esclaus).

Drakkars famosos

Ormen LangeL'Ormen Lange (la Gran Serp) era el drakkar més famós del rei viking Olaf Tryggvason (Olaf I de Noruega).MoraEl Mora va ser el vaixell que Guillermo el Conquistador va rebre com a regal de la seva esposa Matilde. Va ser el vaixell insígnia durant la conquesta d'Anglaterra.

Galeria

Vegeu també

Museu de vaixells vikings d'Oslo

Vaixell d' Oseberg

Veleta de Heggen

Veleta de Källunge

Veleta de Söderala

Referències

- ? Landnámabók, ed. Jakob Benediktsson, Íslenzk fornrit, Vol. I, 1986, Reykjavík, p. 201.
- ? Velasco, Manuel (2008) Breu Història dels Vikings, p. 69. ISBN 84-9763-198-6.
- ? Forte, Oram, and Pedersen (2005), Viking Empires, p. 119. ISBN 0-521-82992-5.
- ? Cohat, Yves. Els vikings, reis dels mars, p. 72. (1989) ISBN 9-788403-600577.

Enllaços externs

El desastre de l'Ormen Friske un advertiment sobre els errors de construcció de rèpliques de vaixells vikings

El Museu de Vaixells Vikings de Roskilde

El Museu Nàutic Viking d'Oslo

Vaixells vikings i embarcacions nòrdiques tradicionals de fusta

Centre Hjemkomst d' Interpretació de l' Herència a Moorhead, Minnesota

Fotografies en alta resolució de les reproduccions de naus vikinges del museu Roskilde, a Dinamarca (textos en anglès)

Control d' autoritats

Projectes Wikimedia

Dades: Q897611

Multimèdia: Longship / Q897611

Diccionaris i enciclopèdies

Britannica: url